

541 1. Beh. af Lovf. indeh. Till. til L. 26. Marts 1852 ang. Redningsv. p. de danske Kyster. 542

som behøves for at kunne svare til det, som det ærede Medlem fordrede af en Fører; men paa den anden Side turde det heller ikke overføres, at man er nødsaget til at vælge blandt de Folk, som findes der paa Stedet, og at tage de bedste af dem, hvilket jeg tror, at man altid gjør. Naar der da viser sig virkelige Pligtforsømmelser, skal man heller ikke være bange for at gribe ind, og som sagt, naar der henvises til Tilfældet ved Dorupør, saa tror jeg ikke, man kan beklage sig over, at der ikke er vist den fornødne Fasthed fra Overbetyrrelsens Side. Jeg tilstaaer, at det der endog var nødvendigt at tilbagetrænge en vis Billighedsfølelse, som ellers meget godt kunde have været gjort gjældende ligeoverfor den daværende Formand, idet det var den første Tur, som han gjorde, efter at være kommen ud af Hospitalet, hvor han havde henligget paa Grund af en alvorlig og betydelig Kvæmning, som han havde faaet ved et tidligere Redningsforetagende; men jeg maatte anfse det Formerå, som man maatte have for Die med Redningsvæsenet, for at være saa vigtigt, at jeg ikke troede, at kunne lade nogen som helst Billighedsfølelse tale overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Manden skulde vedblive at have sin Post eller ikke. En anden Ting er, at Billigheden kan komme i Betragtning, naar Talen bliver om, hvad man ellers vil foretage overfor en saadan Mand. De Bemærkninger, som ere fremkomne fra forskellige ærede Medlemmer, ere af den Betsaffenhed, at jeg ikke ser mig i Stand til at udtale mig om dem i dette Dieblis, og navnlig skal jeg overfor det ærede Medlem for Frederikshavn (Vogelius) sige, at jeg ikke formaar at give ham noget Svar paa, hvorledes det staaer sig med den telegrafiske Ledning til Læsø. Telegrafvæsenet er for nylig gaaet over til mig, og jeg har ikke det nødvendige Materiale paa rede Haand til at kunne give noget Svar paa hans Spørgsmaal, men jeg skal ganske vist ikke undlade at meddele ham Underretning derom senere. Jeg tror, at de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Lügen) anførte angaaende en Forbindelse mellem Fyr- og Bagervæsenet, Godsøvesen og Redningsvæsenet, kan have en hel Del for sig, og i det Mindste skal jeg i Anledning af en anden Uttring af det ærede Medlem sige, at ogsaa jeg har følt Saonet af nautiske Hjælp, og at jeg derfor har søgt at udfylde dette Savn, som hidtil har været tilstede, ved at formaar en af Spetatens Officerer til at staa mig bi med Bestyrelsen af Redningsvæsenet. Jeg tør imidlertid ikke benegte, at der maasse kunde opnaas en

endnu fyldigere Virksomhed, dersom det Hele var samlet under een Autoritet, og jeg skal derfor love at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Forsaavidt der er fremkommet den Bemærkning imod selve Lovforslaget, at en Station ved Bestersø paa Læsø muligen ikke kunde være af den Nytte, som man kunde ønske, da ville ærede Medlemmer have set, at dette ogsaa erkjendes i Motiverne; men naar det paa den anden Side maa formenes, at der kan være Tilfælde, hvor en Redningsstation der vil kunne gjøre Nytte, og man maa erkjende, at Stedet i en overordentlig høi Grad er farligt, saa har jeg for mit Vedkommende ikke troet at burde tage i Betænkning at bringe Forslag frem om, at der etableres en Redningsstation der med saa gode og hensigtsmæssige Redstaber, som overhovedet kunne staves overfor de Forhold, som ere tilstede der. Jeg skal i Dvrigt blot bemærke, at dette Spørgsmaal om en Redningsstations Oprettelse ved Bestersø paa en Maade har ligget for en Gang tidligere, idet der for et Par Aar siden var Spørgsmaal om Oprettelse af en Station paa Nissiden, og da blev det saavel i Motiverne som ogsaa under Forhandlingerne her fremhævet, at der ogsaa var Nødvendighed for at have en paa Bessiden, der i en vis Henseende var farligere; men man maatte erkjende, at Forholdene dengang ikke vare saaledes, at det overhovedet var muligt at anbringe en Redningsstation der, fordi der manglede en nogenlunde brugelig Adgang til Landet. Dette er Noget, som nu er ændret derved, at der er skabt en Havn, og jeg har ogsaa sagt, at naar Betingelserne vare tilstede, vilde jeg anfse det for min Pligt at stille Forslag om at etablere en Redningsstation der.

Sagd: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det kan kun ske med Thingets Samtykke, men hvis ingen Indsigelse sker, skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Sagd: Jeg skal kun bemærke, at den høitæredede Ministers Udtalelse lader mig formode, at de Uttringer, jeg før fremsatte, kunne gives en mere almindelig Anvendelse, end jeg har tænkt mig. Jeg har før her paaaget, hvor store Fortjenester en enkelt Mand — og det er maasse den samme Mand, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Vogelius) tænkte paa — har havt af Redningsvæsenet, Fortjenester, der ere saa store, at han ubetinget vil finde Plads iblandt Landets for-